

ISTENTŐL VALÓ IGAZSÁG KRISZTUSBAN

I. Bizakodás test szerint

1. Pál apostolt joggal nevezhetjük a hit általi megigazulás szaktekintélyének a Biblia írói között, vajon Ő mindig így gondolkodott erről, vagy csak egy bizonyos időtől fogva lett ez a hitvallása?

- Pál apostol kezdetben a korabeli farizeusok által képviselt tanítások szerint élt, ők pedig a cselekedetek felértékelésének teológiáját képviselték, ami szerint a saját igazságuk érdemeit próbálták érvényesíteni Isten előtt.
 - „Mert az Isten igazságát nem ismervén, és az ő tulajdon igazságukat igyekezvén érvényesíteni, az Isten igazságának nem engedelmességek.” Róm. 10,3.
- Amikor viszont Pál a damaszkuszi úton találkozott Jézussal, akkor teljesen megváltozott a gondolkodása, és az élete is teljes fordulatot vett.
 - Ez olyan változást jelentett, amit előbb fel kellett dolgozni magában, hiszen teljesen másként látott mindent az életében és az Istennel való kapcsolatában.
- A Biblia arról számol be, hogy ezután az elcsendesedés évei következtek életében.
 - Három évig Arábia pusztájában tartózkodott, ott közvetlenül Krisztustól kapott tanítást, így tudta átgondolni a korábbi ismereteit. Gal. 1,11-12; 17-18.

2. Hogyan és milyen módon próbálja Sátán megteveszteni azokat, akik őszintén keresik az Istennel való közösséget, úgy a múltban, mint a jelenben?

- Általában kétféle módon igyekszik becsapni az Istenhez közeledő embereket.
 - Egyeseknek azt mondja: „Isten előtt csak akkor állhatsz meg, ha Isten törvényének minden pontját tökéletesen megtartjátok”.
 - Másoknak pedig azt mondja: „a törvényt senki nem tudja tökéletesen megtartani, ezért kizárólag csak az Isten kegyelmére hagyatkozhattok”.
- Mindkét állítás tartalmaz igazságot, de csak részigazságot, önmagában azonban egyik sem igaz teljesen.
 - Az ilyen tudatos féligazságot egy megfontolt hazugságnak kell tekinteni.
- Pál apostol mint farizeus abba a csoportba tartozott, aki minden vonatkozásban a törvény megtartását tette az emberi élet középpontjába.
 - Úgy gondolkodott magáról: „Ha bárki más mer testben bizakodni, én sokkal inkább... törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen voltam”. Fil. 3,4.
- Megtérése után viszont azt képviselte: „az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül”, de ez nem jelenti azt, hogy ezzel „hiábavalóvá tesszük a törvényt... sőt inkább megerősítjük”. Róm. 3,28; 31.

- Ennek érdekében minden erőfeszítést megtesz: „*egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam mögött vannak, elfelejtvén, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nekik dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára*”. Fil. 3,14.
- Ezt az igyekezetet és erőfeszítést azonban nem igazságszerző cselekedeteknek szánja, hanem a Krisztus iránti szeretetének a kifejezéseként.
 - Ezért mondta az ifjú Timótheusnak is azt: „*A parancsolatnak vége pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és igaz hitből való szeretet*.” 1Tim. 1,5.

4. Mindezek hátterén felvetődik néhány kérdés, amikre igyekeznünk kell őszintén és jó lelkiismerettel választ adni magunknak:

- Milyen felépítésű a mi értékpiramisunk?
- Ki és mi áll az első helyen benne, ami meghatározza minden másnak az értékét és helyét?
- Mi az, amit mi is készek vagyunk Krisztusért kárnak és szemétnak ítélni, amit pedig korábban Isten előtti értéknek tekintettünk az életünkben?
- Bizonyosak vagyunk-e abban, hogy Krisztusban való hit által, Istentől való igazságunk van?
- Milyen változást hozott életedben az, hogy Krisztust megismerted és hit által megnyerted Őt, hogy benne élheted életed?

Adja a jó Isten, hogy a lelkiismeretünk ne tudjon megnyugodni addig, amíg választ nem adunk az Isten jelenlétében.

- A hit által való megigazulásra is azért van szükségünk, mert az Isten törvénye bűnösnek ítéel bennünket, és a Megváltó ettől az ítélettől ment meg bennünket.
- Aki valóban elfogadta Jézust személyes Megváltójaként, az a Szentlélek vezetése alatt igyekszik a törvénnyel összhangban élni, mert ez tekinthető a Jézus szerinti életnek.
- Jézusról így jövendölt a zsolotáríró: „*Akkor azt mondtam: Ímé jövök; a könyvtelercsben írva van felőlem, Hogy teljesítem a te akaratodat; ezt kedvelem, én Istenem, a te törvényed keblem közepette van.*” **Zsolt. 40,8-9.**

3. A megtérése előtti időben mi volt az, ami Pál gondolkodását és a vallásos életét meghatározta?

- A saját igazságában való bizakodását alátámasztó érdemeit két csoportba gyűjtve sorolja fel.
 - Először azokat említi, amelyekkel már születésétől fogva rendelkezett, függetlenül a saját döntéseitől. **Fil. 3,5**
 - „*Nyolcad napon körülméltettem*”, vagyis nem felnőttként történt meg velem, hogy zsidó lettem, hanem a törvényben meghatározott időben.
 - „*Izráel nemzetségéből, Benjámin törzséből való vagyok, zsidókból való zsidó*”.
 - Ezután következnek azok, amelyeket már tudatosan választott. **Fil. 3,5-6.**
 - „*Törvény tekintetében farizeus*”
 - „*Buzgóság tekintetében az Egyházat üldöző*”
 - „*A törvénybeli igazság tekintetében feddhetetlen*”

4. Mi a baj azzal, ha tudatában vagyunk a jócselekedeteinket, milyen kísértést készít elő Sátán az ilyen helyzetekben, az így gondolkodók számára?

- Sátán ma is sokszor azon igyekszik, hogy az egyes emberek életében kinagyítson bizonyos dolgokat, cselekedeteket, amivel azután lehet hivatkozni mások előtt.
- Természetesen ezt csak akkor tudja elérni, ha a cselekedeteinket nem Krisztushoz hasonlítjuk, hanem az általunk megismert emberekhez. **Lk. 18,11.**
 - Aki így gondolkodik magáról, az azt hiszi, hogy Ő nem olyan, mint mások, hozzájuk hasonlítva elhiszi magáról, hogy jobb náluk, még Isten előtt is.
 - Lehetőleg mindig egy olyan személyhez hasonlítja magát, akitől abban a bizonyos dologban jobbnak és erősebbnek gondolja magát.
- Amikor a hozzánk hasonló embertársainkhoz hasonlítjuk magunkat, akkor mindig találhatunk olyan dolgokat, amikben különbek vagyunk, amivel meg lehet nyugtatni a lelkiismeretünket, sőt mi több, még bizakodni is lehet benne Isten előtt.

- Ha Isten Lelke nem tudja megláttatni velünk azt, hogy Isten előtt „*nincs saját igazságunk a törvényből*”, nincs saját dicsőségünk, akkor a következő lépést sem tudja megtenni értünk.
- János azt írja: „*adatott annak, hogy felöltözzék tiszta és ragyogó fehér gyolcsba; mert a fehér gyolcs a szenteknek igazságos cselekedetei*”.
- Akinek esetében ez az ajándékozás nem következik be, annak nincs üdvössége, a saját igazságában senki sem állhat meg a megítéltetésben. **Jel. 19,8.**

IV. Igazság Krisztusban

1. Mi volt Pál esetében az Isten szerinti értékrend kialakulásának másik felismerése, ami az elveszett állapotából való felemelkedését jelentette?

- Az Isten szerinti értékrend kialakulásának másik felismerése az volt Pál tapasztalatában, hogy noha nincs neki saját igazsága a törvényből, mert minden tettehez valahol önzés tapad, de mégis van igazsága ahhoz, hogy Isten előtt megállhasson.
 - „*Van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján.*” **Fil. 3,9.**
 - „*Krisztus tanítványainak más igazságra, illetve életszentségre van szükségük, mint a farizeusoknak, ha Isten országába akarnak jutni. Isten az Ő Fiában felajánlotta nekik a törvény tökéletes igazságát... Ez által nyerhetik el a megigazulást, az életszentséget, melyet a törvény megkövetel, - mint Isten ingyen ajándékát.*” (G.H.B. 58,2.)

2. Milyen értéket jelentett Pál számára a Krisztusban megtalált igazság?

- A Krisztusban megtalált igazság olyan értéket jelentett Pál számára, amitől minden mást értéktelennek látott és veszni hagyott.
 - Mindezt „*az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt*”, hogy „*Krisztust megnyerjem*”, hogy „*találtassam Őbenne*”.
 - Ez lett Pál életének a legnagyobb felismerése és értéke, ezért ettől fogva szinte refrénszerűen használja azt a kifejezést, hogy „*Krisztusban*”.
 - Szembe kell nézzünk azzal a kérdéssel, hogy mit jelent nekünk a Krisztusban való megigazulás felismerése, milyen helyet foglal el a lelki dolgokról való beszélgetéseinkben ennek a tudatosítása?

3. Amikor Pál azt mondja, hogy „*élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus*”, akkor ezzel a kijelentésével mire akart rámutatni?

- Ezzel azt is kifejezi, hogy a Krisztusban való élet a Krisztus szerinti életet jelenti, ezért mindent meg tesz azért, hogy megpróbáljon Krisztushoz hasonló életet élni.
- Ezzel viszont nem azt akarja mondani, hogy már tökéletesen tudja élni a krisztusi életet, de minden igyekezetével azon van, arra igyekszik, hogy fokozatosan fejlődve minél tökéletesebb legyen benne a krisztusi élet.

2. Mi volt az Pál korának tanításában, ami az előzőeken kívül még arra ösztönözte a komoly hitéletet élőket is, hogy a törvény megtartásával igyekezzenek Isten előtt megfelelni és az üdvösségüket biztosítani?

- Pál kortársai tudták, hogy Isten ítéletében csak igazak állhatnak meg, ezért görösös igyekezettel próbáltak igaz életet élni a törvény megtartása által.
- Ebben az igyekezetükben azonban nem értették meg, hogy Isten nézőpontjából teljesen másként néznek ki ezek az emberi erőfeszítések.
 - Isten előtt „*Mi mindnyájan olyanok vagyunk mint tisztátalan, és mint megfertőztetett ruha minden mi igazságunk.*” **Ésa. 64,5.**
- „*Szívünk hajlamai gonoszak, és mi ezen változtatni nem tudunk. 'Ki adhat tisztát a tisztátalantól?' Senki... Külsőleg kifogástalan magaviseletet elő lehet idézni ugyan, de a szívet átalakítani, és a cselekvés titkos rugóit megtisztítani nem tudja senki. Előbb egy felsőbb hatalomnak kell a szívben működni; felülről jövő új életre van szükség... Ez a hatalom Krisztus. Egyedül az Ő kegyelme képes a lélek holt erőit megeleveníteni és Istenhez, szentséghez vezetni.*” (J.v.út. 13.1.)
- Azokra az emberi erőfeszítésekre, amikkel az üdvösséget szeretnék egyesek biztosítani, Istennek nagyon határozott válasza van.
 - „*Mert kegyelemből tartattatok meg hit által, és ez nem töletek van, Isten ajándéka ez; Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.*” **Eféz. 2,8-9.**
- „*Drága az a gondolat, hogy Krisztus igazságát nem cselekedetek által szerezhették meg, hanem Isten önként ajándékozta nekünk. Isten és az ember ellensége nem akarja, hogy ezt az igazságot megvilágítsuk, mert tudja, hogy elveszíti hatalmát, ha ezt az emberek tökéletesen elfogadják.*” (Ev. Szolg. 68,5.)
- „*Sátán szándéka az, hogy az embereket visszatartsa attól a hittől, hogy Krisztus az egyetlen reménységük.*” (Ev. Szolg. 69,2.)

3. Milyen helyet foglal el egymáshoz viszonyítva ez a két fogalom, a hit általi megigazulás, illetve a cselekedetek által megszerezhető üdvösség?

- A hit általi megigazulás üzenete pontosan az ellentétét képezi az emberi cselekedetek és érdemek általi igazságnak, ebből következően csak az egyik érvényesülhet, hiszen mindkettő kizárja a másikat.
 - Ezért fogalmaz Pál nagyon határozottan az alapigében: „*Találtassam Ő benne, mint akinek nincsen saját igazságom a törvényből.*” **Fil. 3,9.**
- Mintha azt mondaná; „Uram, nem szeretném, hogy az én cselekedeteim alapján ítélkezni, inkább tekints rám úgy, mintha nekem nem is volnának jócselekedeteim a törvénynek való engedelmségből”.

4. Hogyan határozza meg Ellen White a hit általi megigazulás mibenlétét?

- „*Mi hát a hit általi megigazulás? Isten műve, amikor porba hullatja az ember dicsőségét, és elvégzi az emberért azt, amire neki nem volna ereje, hogy a saját érdekében megtegye azt.*” (R.a.H. 1902. szept. 16.)

- Az ilyen fajta élettel lehet azt a látszatot kelteni az emberi normák szerint, mintha tökéletesen megvalósult volna Isten elvárása. (Pál és a gazdag ifjú esete)
- Isten azonban másként minősíti az ilyen életet, mert Ő a szíveket vizsgálja.

II. Értékváltás Krisztusban

1. Amikor Arábia pusztájába került, vajon mi történt Pállal ott a csend évei alatt, mivel töltötte el az életét, – velünk is megtörténhet ez?

- „*Itt a puszta magányában bőséges alkalma volt Pálnak a háborítatlan kutatásra és nyugodt elmélkedésre.*” (A.T. 84,4.)
 - A személyes igekutatásra nekünk is lehetőségünk van a belső szobánk csendjében, amikor Isten „*világosságot gyújt*” bennünk, hogy új megvilágításban értsük meg az Igének egy-egy részletét, és az igazság különböző pontjait.
- Pál ekkor teljes szívvel kereste Istent és a vele való közösséget, mert biztos akart lenni, hogy a bűnbánatát elfogadta és megbocsátott neki.
 - A többi apostol a felházban élte át ugyanezt, és ez velünk is meg kell történnie, mielőtt a késői eső kiárad Isten népére.
- Pál lelke ebben a légkörben felszabadult az előítéletektől és hagyományok béklyóitól, melyek eddigi életét formálták és megkötözték.
 - „*Azért ha a Fiu megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek.*” **Jn. 8,36.**
 - A felszabadulásnak ezt az érzését nekünk is át kell élni, amikor a bűnbocsánat örömeiben részesülünk, amikor új megvilágításban értünk meg számunkra fontos igazságokat, amikor egy megpróbáló nehéz, kilátástalannak látszó helyzetben Isten közbelépését és segítségét tapasztaljuk meg.
- Pál közvetlen tanítást merített az igazság forrásából, hiszen személyesen érintkezett Jézussal, és ez a kapcsolat megalapozta a hitében, nagy bölcsességet és kegyelmet nyerve belőle.
 - Isten bennünket is gazdagon ellát az Igéből való tanításokkal, csak rajtunk múlik, hogy mennyit meritünk abból a forrásból, amit a rendelkezésünkre bocsát.
- „*Ha az emberi lélek összeköttetésbe kerül Isten Lelkével - a véges a Végtelennel -, akkor ennek hatása a testre, a lélekre és a szellemre felmérhetetlen. A legtökéletesebb képzettség fakad ebből az összeköttetésből. Ez Istennek sajátos módszere az emberek fejlesztéséhez.*” (A.T. 85,1.)

2. Mire készítette Pált az a körülmény, amikor a puszta csendjében Istennel ilyen bensőséges közösségbe került, nekünk is meg kell ezt tennünk Pálhoz hasonlóan?

- Pál apostol ebben a csendességben önvizsgálatot tartott és leltárt csinált az életében, és egy új értékrendet állított fel.

- A mindennapi élet különböző területein szoktuk használni azt a fogalmat, hogy értékpiramis, mert minden ember életében van olyan dolog, amit csúcserőnek tekint, amit a legfontosabbnak tart.
 - Az ilyen csúcserő határozza meg minden más dolognak a viszonylagos értékét előttünk.
 - Az általunk elfogadott csúcserőnek mindent alá szoktunk rendelni, amit az életünk piramisában felhalmozunk.
- Pál számára a megtéréséig a törvény volt a csúcserő, és minden ez alá volt rendelve számára.
 - Megtérése után viszont Jézus lett a csúcserő, az abszolút első mindenben.
- Mi végeztünk-e már ilyen leltárt az életünkben, és a felállított értékrendünkkel oda merünk-e állni Isten elé?

3. Milyen szinten valósult meg Pál életében az, hogy az önvizsgálatának eredményeként Jézus lett a csúcserő, Ő került az első helyre?

- Pál úgy nyilatkozott, hogy a leltározásának az lett az eredménye: „*amelyek nékem egykor nyereségek voltak, azokat Krisztusért kárnak ítéltém*”.
- Az „**ítéltem**” szó azt jelenti, arra utalt vele, hogy „végig gondoltam”, „mérlegettem és döntöttem”.
 - Bár ez a döntés valamikor a múltban történt, de még a levél írásának időpontjában is hatályos ez a meghozott ítélete. **Fil. 3,8.**
 - „*Most is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt.*”
 - „*Akiért mindent kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem.*”
- Kész vagy-e, hogy te is ilyen mértékben állítsd életed középpontjába Jézust?

4. Mit foglal magába Pál gondolkodása szerint az a szó, hogy „mindent”, mit kell érteni alatta, illetve milyen üzenete van ennek a mi életünkre vonatkoztatva?

- Pál ezzel a kijelentésével kimondja, hogy nemcsak az eddig felsorolt dolgokat tartja kárnak és szemétnak, hanem mindent, ami Krisztus elé állhat az életében.
 - A testben való bizakodás helyett annak a felismerését jelenti, hogy többé már nem a saját igazságára néz, és nem abban bízik Isten előtt.
- Krisztusban olyan gazdagságot ismert fel és kapott meg, amihez képest az eddig értékesnek tekintett dolgok értéktelenné silányultak.
 - Nem csak értékét veszítette, hanem szemétté lett előtte, amit már ki kell dobni, amit nem szabad tartogatni.
- Isten azt akarja, hogy te is tartsál önvizsgálatot, hogy időben felismerd azokat a dolgokat, amiket szemétnak kell ítélned, és képes legyél kidobni az életedből.

- Ennek érdekében fel kell állítanod a saját értékpiramisodat az életedben.

5. Hogyan lehet eljutni oda, hogy Jézus Krisztust olyan szinten ismerjük meg, aminek eredményeként ilyen változás következik be?

- Ez csak úgy lehetséges, ha nemcsak információs ismereteket akarunk szerezni Jézusról, hanem készek vagyunk együtt élni Vele.
 - Engedni kell, hogy Szentlelke által bennünk éljen és Ő vezessen.
 - Csak a bennünk lakozó Szentlélek tudja átformálni a gondolkodásunkat, az érzésvilágunkat és az egész életünket.
- Csak úgy lehetséges ilyen változás, hogy amikor Jézus az utunkat állja, és Lelke által megszólít bennünket, akkor Pálhoz hasonlóan reagáljunk mi is.
 - „*Azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrrel.*” **Gal. 1,16/b.**
 - „*Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?*” **Csel. 9,6.**
- Ha nem így reagálunk Jézus megszólító üzeneteire, akkor nem tud úgy belépni az életünkbe, hogy olyan értékcsere munkáljon bennünk is, mint Pál esetében.

III. Nincsen saját igazságom

- Az Isten szerinti értékrend kialakítása közben mi volt Pál első felismerése, amelynek a mi esetünkben is az első felismerés vetett hitetlenséggel kell kezdődjön, e nélkül nem tudjuk kellően értékelni a Krisztusban elnyerhető igazságot.

1. Ezt nagyon nehéz a gyakorlatban alkalmazva elfogadni, mert a rés kell legyen?

- Pál első felismerése az volt: „*nincsen saját igazságom a törvényből*”. **Fil. 3,9.**
 - Mert a Krisztusba vetett hit, a saját igazságunkba hogy Ellen White fogalmaz, ehhez előbb *„porba kell hulljon a saját dicsőségünk”*.
- Amíg az ember nem képes önmagát az Isten szemével látni, addig az Isten igazságát sem képes Krisztusban úgy felismerni, ahogy szüksége lenne rá, és ez egy végzetes mulasztás lehet részére.
- Ez volt Pál kortársainak a problémája, túl értékelték a törvény szerinti cselekedeteiket, és sokszor még közöttünk is kísért Sátán ezzel a hibás gondolkodással.
 - „*Izráel ellenben, mely az igazság törvényét követte, nem jutott el az igazság törvényére. Miért? Azért, mert nem hitből keresték, hanem mintha a törvény cselekedeteiből volna.*” **Róm. 9,30-31.**
 - „*Mert az Isten igazságát nem ismerték, és a tulajdon igazságukat igyekeztek érvényesíteni.*” **Róm. 10,3.**
- Vajon mi hogyan gondolkodunk a saját igazságunkról, amit a törvény megtartásával kapcsolatos jó cselekedeteinkből vélünk betudni magunknak?